

[Tholstrup.]

Den højtærede minister fremhævede, at når nu to parter kunne blive enige, toldvæsenet og landmændene, burde man gennemføre forslaget. Hvordan i alverden er toldvæsenet blevet en part i sagen? Der er ganske vist to parter i denne sag, men det er leverandørerne og kunderne, og det, der er baggrunden for hele den diskussion, der finder sted i dag, er den mistænkeliggørelse, som er blevet omtalt her, men også den frygt, som landmændene har for, at man en skønne dag vil fratage dem den særstilling at kunne købe benzin uden afgift. De har på grund af de angreb, der fremkommer fra visse københavnske blade på landbruget for dets særstilling med hensyn til afgiftsfri benzin, gået og rystet og sagt: vi vil gå med til hvad som helst i retning affarvning, og hvilke tossestregere man kan finde på, når blot vi kan være sikre på, at vi stadig kan få afgiftsfri benzin til vore traktorer. Der er imidlertid ingen grund til at gå og ryste herfor. Det vil ikke være muligt at samle et flertal i folketinget for, at man skulle gå bort fra den rimelige ordning, at benzin anvendt til at pløje med ikke skal belægges med vejafgift. Der er derfor ingen grund til at gøre så meget ud af den smule mistænkeliggørelse, men der er så meget mere grund til at fortsætte med den ordning, vi har, gennemført på en mere praktisk måde.

Det ærede medlem hr. From mente, at man måtte kunne komme frem til, at tromler i fri luft var tilstrækkelige som opbevaringssted fremfor kostbare cementgruber med jerndør og lås. Heroverfor vil jeg hævde, at det vil ikke være muligt. Jeg har haft så mange samtaler med brandvæsen og brandpoliti, så jeg er ganske overbevist om, at det ærede medlem hr. From kommer ingen vegne, selvom han så ville sætte pigtråd med lås for omkring de tromler, han vil lægge på marken.

Det ærede medlem sagde, at jeg var oppe i meget højere tal end de 30—40 mill. kr., som det ærede medlem hr. Reedtz-Thott nævnte, og de 14½ mill. kr., som det ærede medlem selv nævnte. Nej, jeg brugte de samme tal, men jeg sagde, at der til disse tal skal lægges nogle besværligheder. Jeg tænker her på, at disse 30—40 mill. kr. eller 14½ mill. kr. — eller en mellemting herimellem — jo skal forrentes og afskrives,

men dertil kommer de besværligheder, som jeg omtalte i forbindelse med, at der skal køres med mindre læs o. s. v.; omkostningsforøgelsen herved skallægges til forrentningen og afskrivningen af den pågældende investering. Og desuden slipper man jo ikke for kontrol. Toldvæsenet skal alligevel være ved benzintanken fra den dag, den røde benzin fremstilles ved iblanding og politiet skal til at kontrolere. Altså, vi får en kontrol, der sandsynligvis bliver dyrere end den, vi har i dag.

Jeg har ikke talt om rabatmærker, således som det ærede medlem hr. From påstod jeg havde gjort, rabatmærker, som kunne blive handelsobjekter. Jeg foreslog en løsning, som var praktisk og let at gennemføre — jeg er ikke spor i tvivl om, at ethvert sogneråd med glæde ville påtage sig opgaven, navnlig hvis de fik det betalt — men man afviste min tanke uden videre, velsagtens på den baggrund, at nu har man i venstres partimøde vedtaget, at man skal gå ind for farvet benzin, og så kan man sandelig ikke her tage et andet standpunkt; man vil ikke engang være velvillig overfor forslaget og behandle det i udvalget, og jeg, som desværre repræsenterer et mindre parti, har ikke adgang til dette udvalg og har ikke mulighed for gennem udvalgsbehandlingen at give de rigtige impulser. Jeg må derfor benytte denne talerstol, og derefter har jeg ikke flere muligheder for at påvirke stemningen, selvom jeg har den bedste løsning på problemet.

Jeg har stillet et par direkte spørgsmål til den højtærede minister. Det ene var om lovligheden af § 1, stk. 5. Det andet gik ud på, om alle andre benzinkøbere kan få garanti for, at de ikke på nogen måde kommer til at deltage i betalingen af disse nye omkostninger, der påføres benzinhandelen, en garanti for, at samtlige byrder og besværet kommer til at hvile på dem, der får den afgiftsfrie benzin. En sådan garanti må vi have tilsagn om her i folketinget. Får vi det ikke her i dag, må vi kræve at få den ved anden behandling.

Jeg vil slutte med at sige, at det er utroligt, at vi i en tid, da man nedsætter produktivitetsudvalg og opretter forskningsinstitutter om snart det ene og snart det andet, da man sender delegationer til Amerika for at studere, hvordan man kan